

ЧАСОПИС ОШ „ПАВЛЕ САВИЋ“

ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ

ШКОЛСКА 2021/2022. ГОДИНА

БРОЈ: НОВЕ СТАЗЕ

У ОВОМ БРОЈУ:

Реч директора...

Дигитално насиље - препознај и
спречи

Свиђа ми се како изгледам
Подела таблет уређаја и
лаптопова

Читалачка значка
Спортски успех - Јана Јовановић

Дечија недеља

Истраживачка станица -
Петница

Представљамо спорт - пливање

Бонтон - није тешко бити фин!

Буди фаца!

Језичке недоумице

Литерарни
кутак

Ликовне стране

Наши успеси

Реч директора...

Поштовани ученици, родитељи, колегинице и колеге,

Задовољство ми је што сам са вама, ево, већ трећу годину и што заједничким напорима градимо, унапређујемо наш "плави кров, нашу плаву кућу".

Дозволите ми да вам се обратим са неколико реченица.

Поносни смо на визију, вредности и мисију наше школе. Наши стратешки циљеви јесу да кроз планове и пројекте поносно трајемо у 21. веку, као храм знања из којег ће и даље излазити генерације младих, будућих свестраних и образованих људи, будућих научника, успешних предводника нових генерација.

Желим да живите и учите у нашој школи да бисте понели прегршт лепих успомена, али и знања којим ћете, драги ученици, научити животне путеве, освајати свет и градити бољу и лепшу будућност.

Како? Узели смо компас у своје руке у "наоружавању и освајању" знања, уредили смо кабинете, сале, спортске терене, двориште, оплеменили зидове, унели у школу топлину, мир, дали јој душу да слободно дишемо.

Нелсон Мендела је рекао: "Образовање је најмоћније оружје које можете употребити да мењате свет. Колико смо успели показаће време које је испред нас."

Гајимо уверење да ћемо ми, ваши наставници, стручни сарадници, ваше "теткице", домари, ваши родитељи бити поносни што сте ученици школе "Павле Савић" и да ће се исплатити све оно што смо вам пружили.

Ми имамо задатак, ми имамо одговорност. Радил смо ове три године напорно и даље радимо, развијамо све потенцијале школе. Боримо се да завршимо своје задатке и савладамо сва искушења.

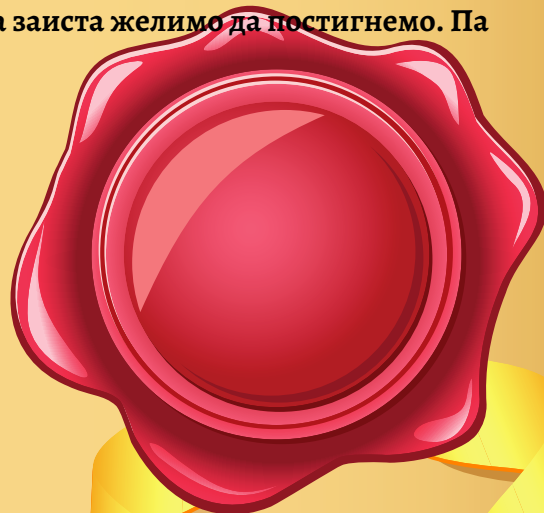
Стварамо школу, какву ви ученици желите. Желим вам, драги ученици, да будете бољи од нас и смогнете снаге, да једног дана, када одрастете, својој деци оставите ову школу и бољи свет.

Пратимо две ствари - интуицију и своје срце.

Настављамо да растемо до наших снова, ваших жеља. Желимо да наша школа буде најлепши "плави школски боравак". Живимо и радимо у школи сада и овде, нећемо трошити време живећи нечији живот.

Бука туђег мишљења неће уништити наш унутрашњи глас - да можемо! Заједно ћемо имати храбрости да пратимо своје срце и интуицију. Они знају шта заиста желимо да постигнемо. Па кренимо!

Ваш Директор

ПОДЕЛА ТАБЛЕТ УРЕЂАЈА И ЛАПТОП РАЧУНАРА

Заменик градоначелника Горан Весић 10. 9. поделио је ученицима трећег, четвртог, петог и шестог разреда таблет уређаје. Том приликом istакао је да је то историјски корак када је у питању образовање јер је Град омогућио да сва деца имају једнаке шансе да се образују. Председник општине Звездара Владан Јеремић изјавио је да ће захваљујући реализацији пројекта „Бео-таблет“ више од шест хиљада ученика у 14 основних звездарских школа имати могућност да на савремени начин прати наставу.

Неколико дана касније, 15. септембра, нашу школу посетили су и представници руководства Градске општине Звездара и одборници Скупштине ГО Звездара који су свим наставницима који предају у трећем, четвртог, петом и шестом разреду поклонили лаптоп рачунаре.

*фотографије преузете са сајта Градске општине Звездара

Дигитално насиље - препознај и спречи!

Ученици VI з учествују у пројекту „Улога школе у превенцији и заустављању дигиталног насиља“. У питању је пројекат од Националног интереса у којем учествује око 40 основних и средњих школа са територије Србије. На часовима одељењске заједнице ученици се обучавају да препознају облике дигиталног насиља и начине за њихово превенирање. Пре обуке ученици су били анкетирани о нивоу знања које поседују.

Током часова ученици су чули више о облицима занемаривања, насиља, злостављања и злоупотребе деце путем интернета и који су то најзаступљенији облици насиља код нас. Такође, разговарано је о последицама по дете и породицу као и на који начин се може суочити са са проблемом.

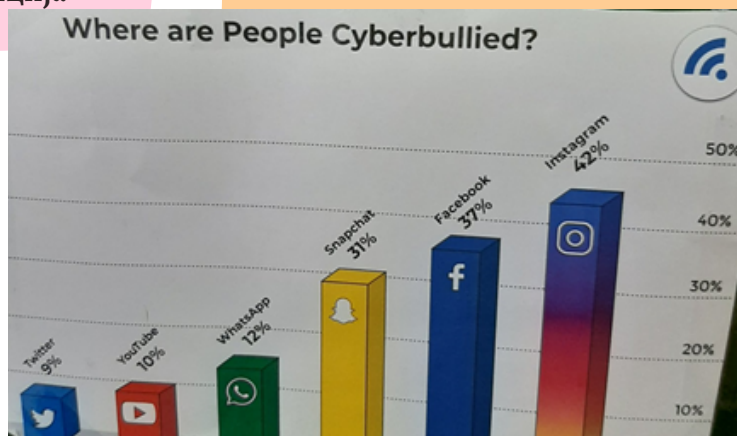
Савети за ученике:

- Понашати се према непознатима на интернету као према странцима које срећемо на улици
- Проверити информацију са интернета
- Не остављати личне податке на интернету (имена, адресе, бројеве телефона...)

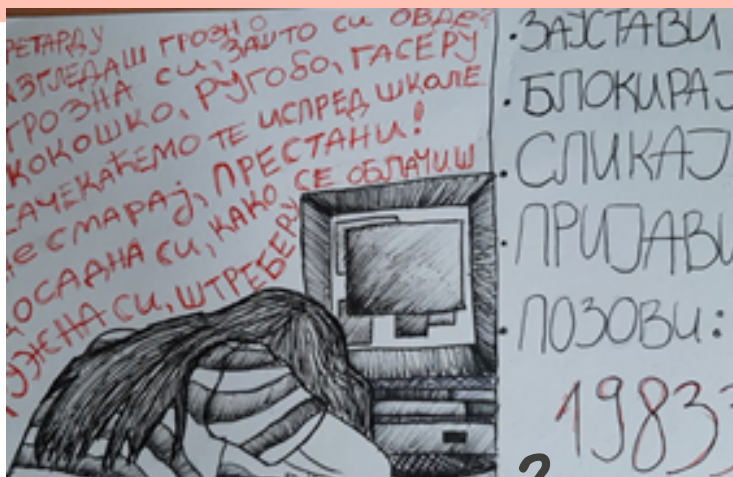
- Изабрати надимак на чету који није провокативан
- Не пристајати на сусрет са особом коју знаш искључиво преко интернета уколико за то немаш дозволу родитеља
- Чак и ако родитељи одобре сусрет, није пожељно ићи сам, већ искључиво са одраслом особом у коју имаш поверења

- Обавести родитеље или другу особу од поверења (педагога, психолога, наставника) у случају непримерених порука
- Спречити даљи долазак непримерених порука од стране других корисника употребом опција BLOCK или IGNORE
- Потруди се да фотографије које стављаш на интернет не буду доступне непознатим особама

- Чувати се лажних профила
- Заштити се од нежељених мејлова
- Не узнемиравати друге својим онлајн активностима.

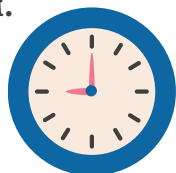

Савети за наставнике и родитеље:

1.

- Проводити што више времена са својом децом и научити их што више о рачунарима
- Информисати се о опасностима на интернету и да потом о томе разговарати са децом.

3.

- Подстицати коришћење рачунара као средства за учење, а не само за дружење и забаву
- Корисно је упознати интернет пријатеље Ваше деце

Ко може да нам помогне?

- 5. • Закон о организацији и надлежности државних органа за борбу против високо-технолошког криминала (2006.год)
- Факултативни протокол о продаји деце, дечијој проституцији и дечијој порнографији, из Конвенције о правима детета
- Конвенција Савета Европе о борби против сајбер криминала (2001.год)
- Конвенција о заштити деце од сексуалне експлоатације и злостављања (мај 2011.год)

2.

- Научити их да не дају своје личне податке, бројеве телефона, фотографије, видео снимке и да не пристају на сусрете са непознатим особама
- Поставити рачунар у дневну собу а не у дечију

4.

- Охрабрити дете да одабере "приватни" или "затворени" профил како не би био доступан свима који пожелеле да га виде
- Подстицати дете да за пријатеље на друштвеним мрежама прихвата само особе које познаје и објаснити му да може да блокира нежељену особу
- Можете ограничити приступ одређеним сајтовима, речима или фотографијама.

Коме се могу обратити у случајевима дигиталног насиља?

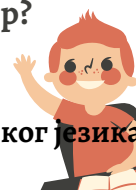
6. - S.O.S. телефон Министарства просвете, науке и технолошког развоја 0800 200 201

- мејл адреса Посебног тужилаштва за високотехнолошки криминал Републике Србије vtk@beograd.vtk.jt.rs

- Нет патрола за пријаву нелегалних и штетних садржаја на интернету на и-мејл адресу prijava@netpatrola.rs

- Сајт који се бави разним врстама превара у Србији, где можете да пријавите овакве случајеве

http://www.prevara.info/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1

РАДИОНИЦА „СВИЋА МИ СЕ КАКО ИЗГЛЕДАМ“

У ОДЕЉЕЊУ VI 3 ОДРЖАНА ЈЕ РАДИОНИЦА „СВИЋА МИ СЕ КАКО ИЗГЛЕДАМ“.

РАДИОНИЦУ ЈЕ ОДРЖАЛА ПЕДАГОГ ШКОЛЕ ЈЕЛЕНА КЕНИЋ УЗ ПОМОЋ РАЗРЕДНОГ СТАРЕШИНЕ.

ЦИЉЕВИ РАДИОНИЦЕ:

1. ИДЕНТИФИКОВАЊЕ ТОГА КАКВУ СЛИКУ СОПСТВЕНОГ ТЕЛА ИМАЈУ МЛАДИ
2. УПОРЕЂИВАЊЕ СОПСТВЕНЕ СЛИКЕ ТЕЛА СА ОНИМ КАКО НАС ВИДЕ ДРУГИ
3. ПОВЕЗАНОСТ СЛИКЕ ТЕЛА СА САМОПОУЗДАЊЕМ
4. РАЗВИЈАЊЕ САМОПРИХВАТАЊА И САМОПОУЗДАЊА

Добровољци показују неколико цртежа и дају кратко објашњење. Једном бојом обојили су оне делове тела које им се допадају и које не би мењали, а другом бојом делове којима нису задовољни – ако има тога. Затим се проверавало колико је учесника желело нешто да мења у својој фигури.

УЧЕНИЦИ СУ РАЗГОВАРАЛИ И ДАВАЛИ ОДГОВОРЕ НА СЛЕДЕЋА ПИТАЊА:

- Да ли желимо да изгледамо другачије него што изгледамо?
- Шта значи бити леп?
- Ко мисли да је леп и због чега?
- Ко не мисли да је леп и због чега?
- Да ли неко нешто жели да промени и шта би то било?

- Како то делује на наше самопоуздање?
- Шта је привлачност и ко нас привлачи?
- Да ли нас привлачи само физички изглед и спољашње карактеристике других?
- Како видимо оне које волимо – као лепе или као ружне? Да ли је за наш доживљај пресудан физички изглед?

- Да ли је важније бити физички леп и атрактиван или бити задовољна и изграђена личност?
- Да ли је физички изглед пресудан за самопоуздање?
- Свако ко жели коментарише себе, свој физички изглед и коментарише да ли има самопоуздања.

У завршном делу припремљене су цедуље са именима учесника радионице. Сваки од учесника/ца извлачи једно име. За особу чије се име извуче, ученик осмисли и исказе неки комплимент – шта му/јој се свиђа код те особе. То може бити неки детаљ у изгледу али и у понашању, који је заиста запажен (треба избегавати лажне и измишљене, уопштене комплименте). Игра се завршава онда када свако прими и упути комплимент.

Читалачка значка за чаробну свеску чаробне Петре

Петра Рајковић је ученица 2/7. Када је учествовала у Читалачкој значки, била је првак. Ипак њен читалачки дневник се издвојио и одушевио. Било је заиста прелепих свезака, сјајно украшених, било је уживање додирнути успеле дечје доживљаје препоручених књига. Али ова свеска је посебна: уредна, прецизна, дивног рукописа, с планираним књигама које жели да прочита, одлично препричаних дела, пуна лепих запажања и личног доживљаја. Чаробна свеска. Разговарала сам с Петром о читању. Ево неких њених размишљања.

„Научила сам да читам у Јапану. Тамо је радио мој тата. Имала сам четири године. Научила сам нешто и на јапанском да кажем и напишем. Много ми се свиђа Јапан. Тамо је све уредније, сређено, свака ствар има своје место.

Прве књиге ми је читала мама када сам нила баш мала. И тата је хтео али би понекад убрзо заспао. Рано сам научила штампана слова, а писана сам научила у школи. Ја сам се и припремала за школу тако што сам читала уџбенике за други и трећи разред и попуњавала их.

Када сам била баш мала, волела сам да гледам две енциклопедије. Звала сам их Црвена и у њој су били описани градови и земље, а Зелена је била о природи, животињама и биљкама.

Бирам књиге по томе колико су занимљиве и шта могу да научим из њих. И мама ми често препоручује неке књиге. Волим и књиге за старију децу. Планирам да прочитам "Аги и ја", "Чудо" и "Аги и Ема".

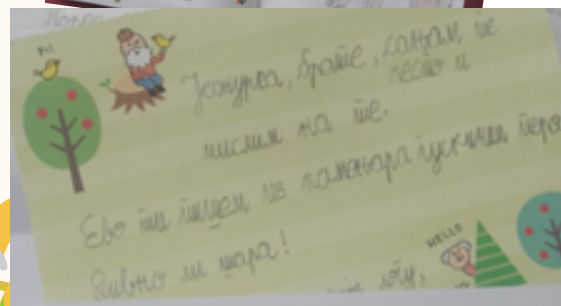
Све ме интересује и вредна сам. Ускоро ћу кренути у музичку школу на клавир. Идем и на шах, на клизање и у Дневни боравак, обожавам да цртам и илуструјем књиге. Волим и енглески. Често слушам моју тетку како деци предаје енглески.

Одушевиле су ме књиге „Три пријатеља“ о два пса и лисици и „Дан у животу папकारа, балегара, тебе и твојих другара“. Увек могу да их читам, чак сам и на један рођендан носила књигу.

Својој најбољој другарици Каћи бих препоручила књигу "Исидора Мун" јер се на девојчицу Исидору родитељи никад не љуте чак и кад погреша. Иначе имам огрлицу с половином звезде а Каћа другу половину. Када се саставе пише БФФ (бест френдс форевер).

Знам да има и одраслих и деце која не воле баш да читају. У књигама има много знања и приче су јако важне. Никада није касно да почну да читају. Најбоље је да се стекне навика када си мали."

Текст припремила Ивана Перић, школски библиотекар

Спортски успех - Јана Јовановић 8/2

На Светским школским спортским играма Јана је освојила 2. место и сребрну медаљу у џудоу.

Ево шта нам је рекла о томе:

Свако од нас има нешто што највише воли да ради и у чему ужива. Код мојих вршњака углавном су то изласци и дружења, а ја најискреније уживам у тренингу зарад тренинга се одричем свега тога. Конкретно ово Светско школско такмичење донело ми је велико искуство као и мотивацију за даљи рад, без обзира што је било само једно у низу такмичења која тек следе.

Посебно ми је драго што ми је ово последња година коју проводим у овој школи. Срећна сам што сам оставила траг у овој школи и што је баш везан за мој спорт. Нисам успела да се изборим за злато, али ова сребрна медаља за мене златно сија. Јако сам задовољна овим резултатом који сам направила и срећна што га делим са својом школом.

Спортски поздрав!!!

Не смем да изоставим да ово није само мој успех и резултат, већ целог мог тима који је ту за мене увек. После повреде сам се захваљујући свима њима вратила и наставила даље. Са њима проживљавам и тешке и лепе моменте у животу. На томе сам им много захвална.

Јана и наставница Тамара Симић Вучковић

Уметнички предах

Елена Никачевић 6/7

Марија Цмиљановић 7/5

Нађа Костић 5/1

Лола Димитријевић 6/7

Татјана Ђакић 3/9

Дуња Николић 3/9

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА 4 - 8. 10. 2021. ГОДИНЕ

Прва недеља октобра је традиционално резервисана за обележавање „Дечије недеље“. Ученици од 1. до 4. разреда су се и ове године одазвали свим предвиђеним активностима.

• Одржано је Општинско такмичење „Трчањем до звезда“ у зоолошком врту „Добра нада“, у организацији Српског атлетског савеза. Учествовало је 16 ученика и ученица 4. разреда наше школе и сви су постигли одличне резултате. У финалној трци за дечаке, од 8 учесника, било је чак 3 представника наше школе. На крају, у конкуренцији звездарских школа: Лана Грбић 4/5, Андреј Тумбасевић 4/6 и Давид Хогл 4/4 пласирали су се на Градско такмичење планирано за март 2022. године.

Млађи разреди су на креативан начин кредама осликавали двориште наше школе.

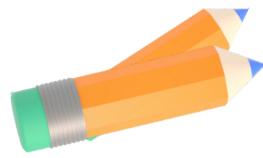
У хуманитарној акцији „Деца деци“, прикупљен је школски прибор за децу без родитељског старања. Највише су се истакла одљења 3/8, 3/10, 3/11, 4/1, 4/2 и 4/4.

Читаве недеље су спровођене радионице на тему екологије и здравља. Бирала се најздравија ужина, састављао омиљени – здрав јеловник, разговарало о значају хигијене, проводило што више времена напољу.

Вест приредила учитељица Гордана Вранић

Истраживачка станица - Петница

Петница је истраживачка станица која се налази у близини Ваљева, у истоименом селу Петница. Програми у Петници су намењени ученицима основних и средњих школа. Програм намењен ученицима основних школа је Летња научна школа (ЛНШ). Циљ летње научне школе је да се полазници уведу у основне методе науке и истраживања, да се упознају са различитим научним областима, да се науче да размишљају и закључују.

За програм Летње научне школе сам први пут чула од наставнице физике, Драгославе Јекић, у 7. разреду. Она ме је мотивисала да се пријавим за тај програм. Послала сам пријаву, и, након месец дана чекања, сазнала сам да сам примљена. Била сам изузетно срећна.

У Петници сам боравила од 20.09. до 26.09. Могу да кажем да је то једно од мојих најбољих досадашњих искустава.

Пре подне смо имали лабораторијске вежбе и терене из астрономије, биолгије, психологије, хемије, географије, геологије, историје и археологије. Мени се највише свидела астрономија, географија и хемија. Поред вежби и терена имали смо 5 теоријских предавања о науци, о томе како се истражује, како истражујемо друштво, како се изводе експерименти у психологији, о мерењима у физици, о небеским телима...

Мени најзанимљивије предавање је било о мерењима, где смо слушали како су настале мерне јединице, која је разлика између основних и изведених физичких величина, како се врше индиректна мерења, шта су грешке мерења и како се записују...

Имали смо и предавања из области које нису обухваћене вежбама и теренима. Од пет предавања бирали смо једно које ћемо слушати. Иако сам у почетку желела да слушам математику, на крају сам ипак одабрала рачунарство. Имала сам прилику да слушам предавање о обарди дигиталних слика и корацима обраде слика, као и о њеној примени у свакодневном животу. Схватила сам колику примену она има у медицини и колико је значајна за детекцију обољења плућа.

Имали смо и истраживачке пројекте које смо радили у малим групама уз помоћ ментора. Ја сам радила пројекат из географије. Тема је била: "Мали истраживачи кажу да се на примеру Београда може уочити колебање климе".

Слободног времена било мало, али смо увек налазили прилику да се дружимо. Упознала сам пуно нових другарица и другара, из различитих крајева Србије, као и из Босне и Херцеговине и Северне Македоније. Надам да ћу остати у контакту са њима и да ћемо се и даље дружити. У слободно време смо играли одбојку, причали, шалили се, решавали загонетке, играли игру Wiki-race (преко хиперлинкова на Википедији тербало је доћемо до задатог појма) и славили смо рођендан другу. Многи мисле да је Петница место за "штребере", али су у заблуди. У Петницу иду радознала, креативна, вредна и храбра деца. Иду деца која умеју да препознају лепоте истраживања и откривања новог, која су дружељубива, прихватају нова познанства. За себе сам мислила да ћу једина ја бити стидљива, са претераним интересовањима за физику и математику, али је реалност била другачија. Боравећи седам дана у Петници, пре свега сам схватила да нисам стидљива, да лако проналазим теме за разговор са непознатим вршњацима, али и да ти моји вршњаци и те како воле физику, математику и многе друге предмете. На крају бих истакла све предаваче и сараднике, посебно своју менторку, Емилију Крантић. Она нас је научила да истражујемо и радимо у тиму.

Шест дана проведених у Истраживачкој станици "Петница" за мене су били незаборавно искуство које ћу заувек памтити. Препоручујем свима да се пријаве и опробају и нечему новом, стекну нова знања и пријатељства. Једва чекам да пођем у средњу школу и пријавим се за неки од средњошколских семинара.

Марија Николић 8/3

ПРЕДСТАВЉАМО СПОРТ -ПЛИВАЊЕ-

Колико (не)знамо о пливању?

Многи не знају да је пливање постојало још у праисторији. У једној пећини у Египту пронађени су чак и цртежи на којима се виде људи како пливају. Верује се да потичу из каменог доба. Први пут се пливање помиње 2000. године п.н.е у неким писаним историјским изворима. Као спорт постало је популарно у 19. веку, после првих летњих Олимпијских игара 1896. у Атини.

Постоје четири стила (технике):
краул, прсно, делфин и леђно.

Најбољи пливачи:

Мајкл Фелпс, Кејлеб Дресел, Адам Пити, Чад Ле Клос и много други. У нашој земљи међу најбољима су Велимир Стјепановић, Чаба Силаћи, Андреј Барна и Ања Цревар.

Најбоље резултате постигли су Милорад Чавић и Нађа Хигл, али они се више не баве професионално спортом.

Пливање у Србији
У нашој земљи има пуно пливачких клубова, али држава не улаже новац у тај спорт, јер се предност даје фудбалу, кошарци, ватерполу...

Значај пливања

Пливање је један од најздравијих спортова без обзира на године и кондицију. Помаже развоју организма, нашем дисању, раду срца, зглобовима, мишићима. Добро је и за мршављење. Ако нисте знали, за сат времена пливања делфин стилем потрошите 800 калорија, а ако пливате леђно само 500.

Ипак, ако неко жели да научи да плива или да тренира, у Београду има пуно клубова, међу којима су ПК „Партизан“, ПК „11. април“, ПК „Обилић“, ПК „Врачар“.

У нашем главном граду нема баш пуно добрих базена, зато се такмичења одржавају само на два велика базена на Дорћолу и у Новом Београду.

Стефан Михајловић 5/1

Посетили смо...

17.9.2021. године ученици 4/1 посетили су Манифестацију ватрогасаца спасилаца Београда која је одржана на Калемегдану. Ученици су имали прилику да сазнају како да се заштите и понашају у случају пожара, поплава и земљотреса.

Уз игру и забаву, научили су основна правила понашања у случају природних и других незгода. Свако од ученика је био у могућности да упозна возила и опрему Ватрогасно-спасилачких јединица Београда.

Улаз, стручна предавања, едукативни и забавни програм у оквиру поменуте манифестације био је бесплатан.

Ради безбедности ученика и тренутне епидемиолошке ситуације, школа је организовала бесплатан превоз ученика.

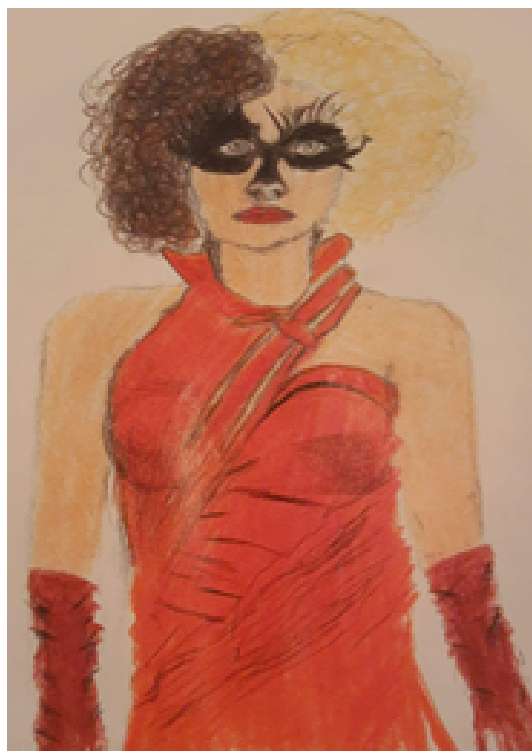
Вест приредила учитељица Јована Латинковић

Уметнички предах

Лена Гегич 3/9

Лола Димитријевић 6/7

Огњен Невершник 3/9

Михајло Димитријевић 3/9

Лена Суша 5/1

Мина Станојковић 6/3

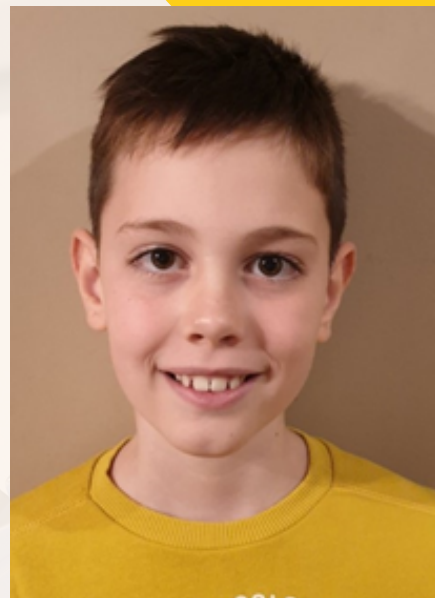
Мали предузетници

Подстакнут идејом са часова природе и друштва на којима смо учили о производним и непроизводним делатностима, Михаило Беновић 3/10 направио је и пословни план за занимање којим жели да се бави.

Дизајнер аутомобила

Аутомобили се употребљавају свакодневно и не можемо замислити живот без њих. Они нам омогућавају да путујемо на места која желимо да посетимо, да обиђемо драге особе, да одемо на посао... Производња аутомобила је сложен поступак јер се употребљава велики број различитих делова. Најважнији делови су:

- мотор
- гуме
- кочнице
- управљач
- мењач
- тело аутомобила (шкољка)
- прозори
- светла

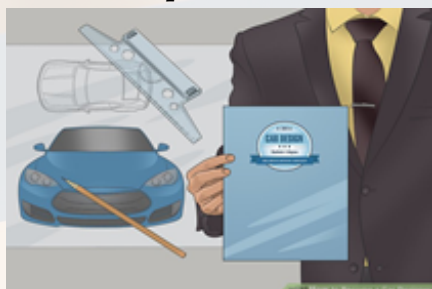

Постоје различите врсте аутомобила у зависности од њихове намене:

- путнички (превоз људи на различите дестинације)
- теретни (превозе робу), као што су: комби и пицк-уп
- тркачки (за трку).

Мој пословни план

Треба да...

...учим вредно и завршим школу за дизајнера аутомобила

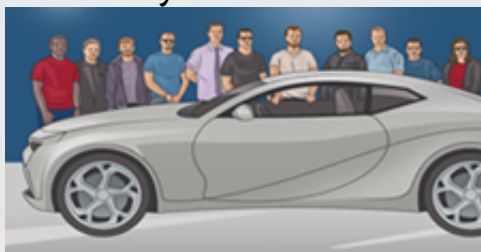
Желим да...

...своје идеје претворим у компјутерски модел.

...сарађујем са много људи у тиму.

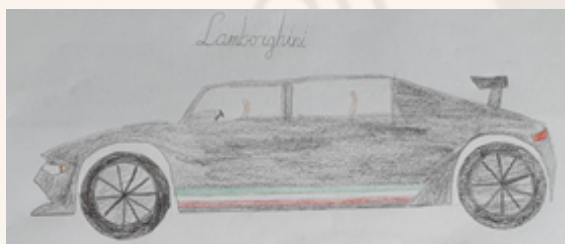
...будем део великог тима.

...се моје идеје свиде купцима.

...радим за велике произвођаче аутомобила.

Почео сам!

Није тешко бити фин!

Ученици 2/7 са учитељицом Аном Кларић учили су о правилима лепог понашања, а затим су научено претворили у игру и песму, јер се уз забаву лакше и лепше учи. Погледајте наше мале будуће даме и џентлмене...

Није тешко бити дама
Поред џентлмена сваког дана.

Џентлмен шешир скине,
И поздрави даму чим стигне.

Дама га испод шешира гледа,
Мисли... баш тако треба.

Здраво, изволи, дозволи,
Свака дама воли.

Културне речи и нежан тон,
Баш је добар тај БОНТОН.

Дечији бонтон

1. КАД НЕШТО ЖЕЛИШ, ЗАМОЛИ.
РЕЦИ: „МОЛИМ“.
2. КАД НЕШТО ПРИМИШ, ЗАХВАЛИ.
РЕЦИ: „ХВАЛА“.
3. КАД НЕШТО ДАЈЕШ,
РЕЦИ: „ИЗВОЛИ“.

ТРИ ЧАРОБНЕ РЕЧИ
ХВАЛА, МОЛИМ
И ИЗВОЛИ
ЧАРОБНЕ СУ РЕЧИ
КОЈЕ СВАКО ВОЛИ.

ПРАВИЛА
ЛЕПОГ
ПОНАШАЊА

НЕ ОВАКО!

1. КАД КАШЉЕШ, СТАВИ НА УСТА
МАРАМИЦУ. (Или макар руку!)
2. НЕ КАШЉИ И НЕ КИЈАЈ ДРУГИМА
У ЛИЦЕ. (Окрени главу на другу страну!)
3. НОС БРИШИ МАРАМИЦОМ. (А не рукавом!)
4. КАД ЗЕВАШ, ПОКРИЈ УСТА РУКОМ.

1. НЕ ИГРАЈ СЕ НА УЛИЦИ.
2. ПРЕЛАЗИ УЛИЦУ ПО ЗЕБРИ.
3. НАУЧИ ЈЕЗИК СЕМАФОРА.

КАДА ПРОСПЕШ И ЗАБРЉАШ,
А ЗА СТОЛОМ СЕДЕ ГОСТИ,
СВЕ ЋЕ БИТИ КАКО ТРЕБА
АКО КАЖЕШ РЕЧ **ОПРОСТИ**.

ОНО ШТО БАШ СТРАШНО НИЈЕ,
ПОПРАВИЋЕ **ЖАО МИ ЈЕ!**

ЖАО МИ ЈЕ!

КАДА ПОГРЕШИШ,
ИЗВИНИ СЕ.
КАЖИ: „ОПРОСТИ“
ИЛИ: „ЖАО МИ ЈЕ“.

Из књиге "Дечији бонтон" Иванке Боровац

Ти си фаца када...

#1

...помогнеш ономе ко је у невољи!

#2

...свакога поштујеш без обзира на изглед, верску или социјалну припадност!

#3

...признаш да си погрешιο!

#4

...поштујеш туђу приватност!

#5

...говориш искрено оно што мислиш и осећаш!

Нина Миљковић 7/3

Катарина Кнежевић 7/1

Ти **ниси** фаца када...

...не помогнеш другу у невољи!

...оговараш и смишљаш сплетке!

...понижаваш и омаловажаваш друге!

...не желиш да прихватиш кривицу кад погресиш!

...узимаш оно што није твоје!

Ања Јанковић и Лена Васић 6/7

Тадија Петровић 3/9

Бланка Милетић 3/9

НАША БАЈКА

Одељење 3/5 радило је пројекат Књига бајки.

Свако дете је аутор једне бајке и илустрација у њој. Циљ је да деца поспеше читање и писање, презентују своју бајку и труде се да је што изражајније прочитају. Услов су и читак и уредан рукопис, уз поштовање правописа и граматике.

Затим другари међусобно анализирају и процењују бајку - да ли је занимљива, шта им се допада, шта би променили, а оне са највише гласова улазе у најужу конкуренцију за "Најбајку 3/5."

Коричење свих 30 бајки у једну књигу остаје за крај заједничког пројекта, као лепа успомена на генерацију 2012. У продужетку ћемо вам приказати неколико најуспешнијих радова.

Вест припремила учитељица Александра Малиновић

КРАЉЕВИЋ И АЖДАЈА

Некада давно живео је краљ Теодор у далеком краљевству. У краљевству се живело мирно и сви су били срећни, све док краљу Теодору није пала на памет идеја да прошири своје краљевство и да свом сину принцу Давиду остави велико краљевство. Иако су се сви противили томе и говорили му да то не ради, он није одустао.

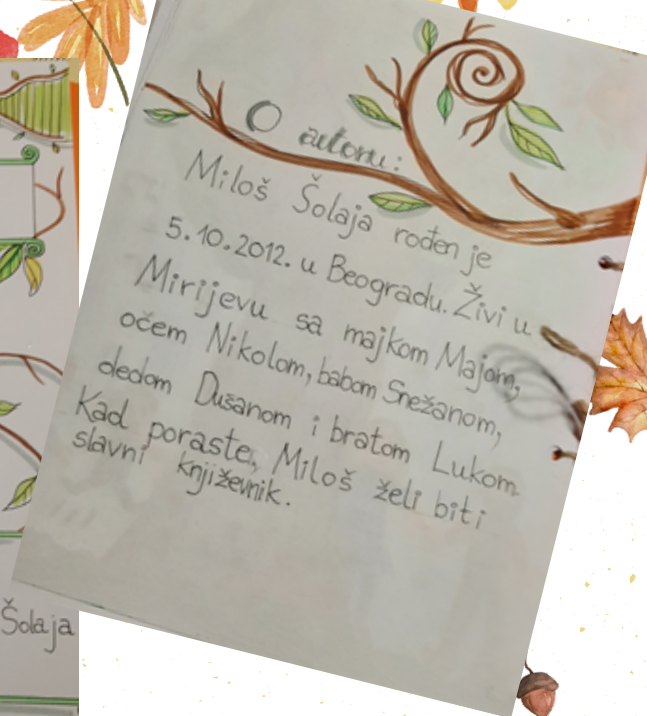
Чуо је да високо у планинама живи аждаја која је на свет донела младунче. Сковао је план да се домогне младунчета, да га одгаја и дресира. Хтео је да му то младунче када одрасте, постане најмоћније оружје. Наредио је својим војницима да крену у планине и да се без младунчета не враћају, иначе ће им он пресудити. Најбољи и најхрабрији војници једне ноћи кретоше по младунче. Стигавши до аждајине пећине, склонили се у високу траву да чекају прави тренутак. Када је аждаја изашла у потрагу за храном, војници брзо уђоше у пећину и узеше младунче. Пошто се аждаја вратила у пећину и видела да јој нема детета, почела је да крешти и удара по зидовима пећине из све снаге да се земља тресла. Измучени и преплашени војници су донели краљу младу аждају, а он их је награди пуним врећама новца. Младунче су сакрили на најскровитије место у замку.

Аждаја је сваке недеље нападала краљевство. Разбијала је зидове замка, убијала војнике, али краљ није хтео да врати њено младунче. У једном од напада, аждаја је спазила младог краљевића Давида и отела га. Када је краљ то видео, разљутио се и послао све своје војнике да убију аждају и да му врате сина. Када су стигли до пећине, један по један војник је улазио али ни један није излазио. У тами своје пећине, аждаја се вешто сакрила. Из дана у дан, из године у годину борба је трајала.

Аждаја је краљевића чувала као своје дете. Играла се са њим, хранила га и учила разним вештинама. Ишли су заједно у лов. Он је ловио мале и безопасне а аждаја велике и опасне животиње. Када би Давид био у опасности, она би га одбранила и сачувала. Уживали су да проводе време заједно али аждаја је и поред свега желела своје дете назад. За то време краљ Теодор није одустао од своје идеје да уз помоћ младе већ истрениране аждаје порази остала краљевства. Годинама је постао још више зао и похлепан.

Када је краљевић довољно одрастао, дошло је време да се врати назад у своје краљевство. Аждаја и он су се договорили да краљевић свргне са престола свог оца, да јој врати њено дете а она ће штити и њега и његово краљевство. Када се Давид појавио у краљевству сви су се обрадовали. Уморан и разочаран народ није више желео да служи његовом оцу. Уз помоћ народа, Давид је свргао свог оца и постао нови краљ. Обећао је да ће владати поштено и праведно. Своје обећање је испунио и аждаја вратио њено дете. Краљевством је напоскон завладао мир.

Илија Миливојевић 3/5

САН БЕЛОГ МИША

У једној великој згради у предграђу Париза, живео је миш по имену Тони. Био је посебан и другачији од других. Разликовао се од свих јер је био беле боје и веома паметан. Знао је добро све рачунске операције, и често је причао приче.

У једној рупи живео је са баком. Имао је своју собицу, кревет и доста простора за вежбање. Помагао је баки у проналажењу хране, чистио њихову кућицу. Много је читао, а бака му је свако вече причала приче. После вечере, окупа се, опере зубе и легне у кревет. Бака га покрије и лаганим гласом почне причу, све док Тони не утоне у сан. Ујутру је рано устајао, излазио да не пробуди баку и трчао по неколико километара. Успут је прикупио нешто хране. Док се врати бака би већ спремила доручак. Често га је грдила што тако рано излази да трчи, али Тони је то волео. Хтео је да одржи кондицију и да буде спреман. Поподне би одлазио до спортске хале у близини да гледа бокс. Из једне мишије рупице посматрао је праве боксере и имитирао њихове покрете. Вежбао је као да је и он на тренингу. Кући се враћао уморан, а бака га је чекала са вечером и топлим чајем. Није се много дружио са осталим мишевима. Често су му се ругали због тога што је био другачији. Нису желели да се играју са њим, смејали су му се. Подметали су му разне ствари као би се његово бело крзно упрљало. Сваки пут је био повређен и тужан се враћао у своју рупицу. Бака би му говорила да је он посебан, бео као снег, чист, леп и да је другима криво што они нису тако чисти и лепи. Бака га утеша на кратко, док га опет не почну задиркивати. Све се мање дружио са осталим мишевима, а све више је тренирао. Тренирао је сваки дан по два пута. Трчао је километрима, дизао тегове, возио бицикло и наравно млатио боксерским рукавицама. Баки је све то било чудно, али га није спречавала. Појачала му је исхрану испраћала га и дочекивала.

Један дан се вратио и рекао: „Спреман сам“. Бака га је погледала.

„Пријавићу се за Мишију олимпијаду у Токију, помози ми да направим боксерске рукавице“. Баки ништа није било јасно, али је брзо узела дедин стари кожни капут и почела да кроји. Рукавице су биле готове дан пред пут. Изљубила је свог мишића и пожелела срећу.

Тони је путовао данима, мало шетао, ускакао у камионе, возове, бродове, ауте и најзад стигао.

Пријавио се вагнуо и чекао своје борбе. Победио је прву, другу, трећу... и стигао до финала. Уморан је стајао у рингу, али срећан. Дао је све од себе и постао ШАМПИОН. Сав срећан са појасом и круном на глави вратио се кући да покаже баки.

Остварио је свој сан. У крају су га дочекали други мишеви са узвицима, балонима, конфетама... Јурио је у своју рупицу код баке. Бака га је високо подигла и рекла: „Увек сам ти причала да си најлепши и најбољи, дечаче мој!!!“.

Мина Миочиновић 3/5

ПОСЛЕДЊИ ЛЕТЊИ ЛИСТ

Дошла хладна јесен, а са њом тамни облаци и ветрови толико јаки да су одували сво лишће са грана осим једног жутог листа.

Овај жути лист био је јако уплашен. Знао је да ће и њега ови снажни ветрови одувати и сјединити са земљом. Ноћу од страха није могао да спава, а дрво чим је то приметило решило је да охрабри жутог листа. Дрво му је рекло како не треба да буде уплашен јер ће украсити земљу својом дивном, јесењом жутом бојом. Грана није била забринута као дрво. Она је била уморна од држања силних листова током лета. Желела је да се што пре отараси последњег листа и коначно одмори, па је осмислила зли план.

Увече када су дрво и лист заспали грана је почела да се тресе најјаче што може све док лист није пао на земљу.

Када је свануло сунце лист је видео да је сада на земљи. Уплашен и усамљен покушао је да се упозна са осталим листовима, међутим они су већ били у дубоком сну. Усамљени лист почео је да плаче, а то су приметили мрави. Забринуте мрави су пришли листу и питали га због чега плаче. Лист им је испричао своју тужну причу.

Када су мрави то чули договорили су се да ће бити уз њега све док он не падне у дубок сан као и сви остали листови. Сваки дан су се играли са жутим листом и правили му друштво. Убрзо су им се придружиле и глисте. Једна глиста се желела је да орасположи жутог листа па му је испричала виц. Мрави, глисте и лист су се смејали заједно. Лист се толико јако смејао да се на крају мало поцепао. Жути лист је знао да му се ближи крај, али овог пута није био тужан већ је био срећан јер је упознао нове другаре и живео леп јесењи живот.

Ива Вучићевић 3/5

БАЈКА О МИШУ РАШИ

Некада давно живео један миш Раша, имао је кућу на крају села. Био је јако несташан и имао је пуно другара. Волео је да се игра и дању и ноћу. Једне олујне вечери, сви су отишли својим кућама осим миша Раше. Те олујне вечери мачак Чеда почео је да вреба миша Рашу. Међутим, Раша је све преокренуо у своју корист, па је угризао мачка Чеду за реп, да се толико уплашио да му више није пало на памет да дира ниједног миша. Сутрадан сви су изашли напоље и грлили миша Рашу што је победио мачка Чеду. Онда су га прогласили за председника села. Чак су га једног дана и оженили прелепом мишицом Кејти. Свадба је трајала данима, сви су пили шампањац и пунч од чоколаде. Сви су живели срећно до краја живота. Лака вака и готова бајка.

Марко Обрадовић 3/5

ПАВЛОВА И ЦИЦИНА АВАНТУРА РЕЧИ

Једне обичне вечери, десило се нешто јако необично. Павле је као и увек вечерао, опрао зубе, истуширао се и легао у кревет. Покушао је да утоне у сан...

“Ах! Ово ми баш и не иде од руке”, побунио се и одједном његова мачка Цици проговори:

“Павле, нешто није у реду?”

“Ти можеш да причаш?” збуњено упита Павле.

“Даа, могу...”

“Вауу, то никада нисам видео, мачка која говори.”

“Знам шта те мучи!”

“Како знаш?”

“Знам, ти си мој најбољи друг и ја као твоја другарица то морам да знам.”

“А шта ме то онда мучи, другарице?”

“Не можеш да утонеш у сан зато што ти мама више не прича пред спавање. Немој размишљати о томе, само затвори очи и нећеш ни осетити да си заспао.”

“Поред тога што причаш, умеш лепо и да саветујеш, Цици”

“Ако желиш можемо нас двоје причати пред спавање.”

“То би било супер!”

“У реду, испричали смо се, види колико је сати, мама ће се љутити. Лаку ноћ, Павле!”

“Лаку ноћ, Цици!”

Павле је послушао Цицин савет и успео је да заспи.

Ујутру је Цици упитала Павла:

“Да ли ти је мој савет помогао, Павле?”

“Цици, много ти хвала, заспао сам без муке. Да ли желиш мало сланине као награду?”

“Да, молим те... ммм, ова сланина је дивна.”

Касније тог дана, када се вратио из школе, Павле је поново попричао са Цици.

“Ђао Цици!”

Много му је значило што има љубимца са којим може да прича и коме много верује.

“Како је било у школи?”

“Било је одлично, отишао сам наспаван и вратио се са много петица.”

“Па, то је дивно!” Рече Цици

“Павле, ручак! Чуо се мамим глас из кухиње.”

“Идемо Цици!”

“Њам, риба, Павле, дај ми мало!”

“Наравно, само буди тиха, да мама не примети.”

Поново је свануло, Павле је био дивно расположен и наспаван.

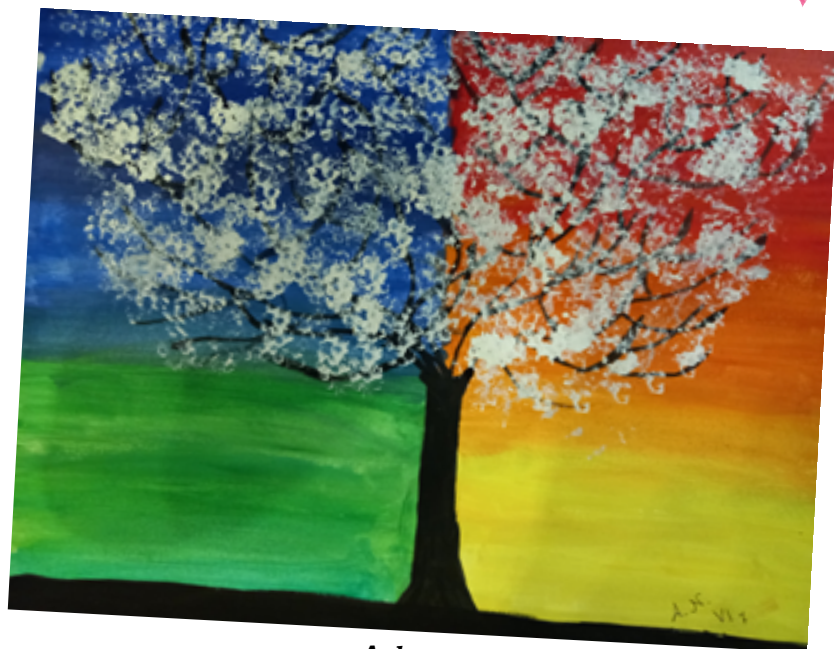
“Ђао мама, ђао Цици!”

Скакућући је отишао у школу, размишљајући о томе како ће заувек бити срећан захваљујући својој машти и радозналости.

Уметнички предах

Максим Мaziћ 3/9

Анђела Николић 6/7

Петар Тодосијевић 5/7

Василије Гемаљевић 5/3

Ленка Гемаљевић 5/3

Василије Тасић 5/7

ЈЕЗИЧКЕ НЕДОУМИЦЕ

И-мејл или имејл?

Свакодневно се можемо срести са различитим варијантама овог компјутерског термина, од синтагми електронска пошта и електронско писмо, преко полусложеница е-писмо, е-пошта, е-мејл и и-мејл, до једне речи: имејл, мејл или чак емајл; а налазимо и вишеструко преношење изворне речи: e-mail, email и mail.

Што се Правописа Матице српске (издање 2011) тиче, правилно писање ове речи је имејл и скраћено мејл (мн. имејлови, мејлови), док облик e-mail Правопис толерише само када су у питању адресе, посетнице и сл.

*Преузето са сајта jezikofil.rs

Куда је кренула та кафа?

– Хоћете овде или за понети?

Ово је вероватно најчешћа реченица која се изговара у Мекдоналдсу, а сасвим се усталила и у пекарама, кафићима, чак и као део понуде исписане на огласним таблама тих локала.

Настао вероватно по узору на енглеско „TO GO“, конструкција „ЗА ПОНЕТИ“ толико се укоренила и одомаћила у угоститељским објектима, да је велико питање може ли се и треба ли је уопште одатле протеривати.

Мишљења су подељена, једна група нормативиста каже да, с обзиром на то да се инфинитив (и уопште глаголски облици) у српском језику не употребљава са предлозима, треба избегавати конструкције: за понети, за не веровати, за полудети, док поједини тврде да тако устаљен израз вероватно попуњава неки недостатак у језичком систему, функционише по правилима језичке економије и да га не треба по сваку цену одбацити.

Иако ћемо тешко одолети искушењу да нашу кафу, хлеб или нешто треће узмемо „за понети“, можемо да размислимо и о следећим опцијама:

Носите или једете овде? Носим.

Хоћете ли овде или да понесете? Да понесем.

*Преузето са сајта jezikofil.rs

О овим и многим другим језичким недоумицама читајте на страници

jezikofil.rs

Литерарни кутак

Аутопортрет

Желим да насликам слику свог живота и да у њу спакујем планинско дедино сунце, али и овог градског дечака што не може да се избори са обавезама.

Зовем се Василије. Обичан дечак који жели да буде необичан. Лице ми је ишарано пегама. Не волим их, али ми мама каже да ме чине посебним. Чупава фризура ме некад изнервира. Подсећа ме на жбун. Она и чешаљ воде вечиту борбу. Ипак, на крају она победи. Не буде јој ништа. Одмалена имам сан да постанем кошаркаш. То није једини мој сан. Сањар сам. Један од мојих снова је да освојим срце плавокосе девојчице из прве клупе. Богами, није лако. У суштини сам добар дечак и не волим да се тучем, али када ме неко изнервира, тешко њему. Боље да ми не излази пред очи. Умем да се браним. Тренирам кошарку и добар сам у томе. Нисам баш вешт у игрању игрица и зато слободно време проводим напољу са другарима. Играјући кошарку заборавим све проблеме и лопта и ја постанемо једно. Кад одем у село понашам се као да сам у цунгли. Уживам у природи и животињама. Немам никакве обавезе, али и тамо ми недостаје Београд, дружење са другарима, играње кошарке.

Живот на два фронта. Није лако бити ја.

Василије Гемаљевић 5/3

Моја сестра Јана

Моја сестра Јана,
Лепша ми је сваког дана.
Од мене је старија,
Па једно седам година.
Никад се не свађа,
И увек ме брани ако ме неко вређа.
Висока је јако, јако,
А одбојку игра тако лако.

Воли кад је правда,
и не боји се пада.
Има тако леп осмех,
кад бих била, као она тек.
Јако лепо пева,
и увек ми тепа.
Четири године свира,
на гитари "разбија".

Увек мисли на друге,
брижна је јако и то јој иде од руке.
Никад се не предаје,
и све од себе увек даје.
Никад није умишљена,
само је понекад замишљена.

Њена коса дуга,
није као ниједна друга.

Моја сестра Јана,
лепша ми је сваког дана.
Вера Поповић 5/1

Септембар је први

Септембар је први, у школу пожури.
Пети разред креће, лако бити неће.
Лекције постају све веће и веће.
Али нико учење, прескочити неће,
за оцене веће и од родитеља цвеће.

Јесен је стигла,
око школе је почела брига.
Много сам се мучила и код куће учила.
Биће добрих оцена,
то је моја процена.

Теодора Грбовић 5/1
Нађа Костић 5/1

Јесен нас је посетила

Моје омиљено годишње доба је стигло у мој крај. Мој крај се баш променио. У јесен је небо тмурно, сиво и љуто. Време је хладно и ветровито. Са дрвећа опада суво, жуто лишће на мокру траву. Животиње сакупљају храну за зиму. Људи у јесен секу дрва за следеће годишње доба. Пеку паприку у дворишту, а после цело двориште мирише. Улице су пуне лишћа, а паркови мокри. Људи облаче топлију одећу попут јакни, џемпера, чизама... Јесен ми је најомиљеније годишње доба, зато што ми је тада рођендан.

Реља Мркаљевић 3/9

Јесен нас је посетила

После дугог и топлог лета, ево нама јесени.

Јесен нас богато дарује грожђем, јабукама, крушкама и лепим лишћем. Листопадно дрвеће носи своје разнобојне капуте, а четинари увек носе своје зелене униформе. Небо у јесен зна да буде љуто и сиво, а често зна да пада и киша. Паркови и улице су празни. Баке и маме праве зимницу, а тате и деке спремају огрев и збрињавају животиње. Људи облаче топлију гардеробу. Неке животиње се спремају за зимски сан и сакупљају храну. Птице селице се селе на југ, а за станарице људи праве куће и хранилице да би преживеле зиму која долази. Волим јесен зато што има пуно шарених боја. Радујем се јесени због почетка нове школске године и поновног сусрета са другарима.

Максим Мазић 3/9

Јесен нас је посетила

После дугог и топлог лета, дошла нам је јесен. Почиње једно од мојих омиљених годишњих доба. У јесен је време хладније, чешће пада киша и дува снажан ветар. Углавном је небо сиво и тмурно. Дрвеће је обукло своје црвене, наранџасте и жуте капуте који су уместо дугмади имали јесење плодове. Четинари стално носе своје зелене униформе којима су шишарке била дугмад. Кровови кућа, школа и аутомобила су прекривени разнобојним лишћем. Животиње прикупљају храну за зиму и спремају се за зимски сан. Баке и маме праве зимницу, а мирис печених паприка се шири по кући. Деде и тате спремају дрва за огрев. Деца скачу по опалом лишћу и барицама. Радујем се јесени због повратка у школу. Волим јесен због укусних плодова којима нас дарује.

Стрибор Мазић 3/9

Необично јесење дрво, радови ученика 3/9

Аутопортрет

Моја прича је посебна од самог почетка, јер на свет нисам дошла сама, него са братом. Зовем се Ленка. Имам смеђу чупаву косу, тамно-браон очи и пуно бубуљица. Мама и ја се боримо са њима свакога дана, али ништа. Надам се да ће временом проћи. Пети сам разред. Волим да цртам, па ми је омиљени предмет ликовно, али у школи постоје и падежи, ћелије, прости и сложени бројеви, ере. Све се то смућкало у једно. Синоћ сам сањала да Херодот и Ератостен играју коло код мог деке на Јелици. То је било баш смешно. Срећом, дека их је растерао. Ипак ми од свега најбоље иде маштање. Да тај предмет постоји у школи, била бих најбољи ђак. Некад замишљам да сам суперхеројка која спасава различите животиње. Много их волим. Мој брат и ја смо добили пса. Зове се Роки. Једном се повредио. Искочило му је колено. Био је беспомоћан. Тада сам обећала себи да ћу постати ветеринар. Између брата и мене је увек свађа ко ће водити Рокија напоље. На крају успемо некако да се договоримо. Нисам баш спортски тип. Више волим да разговарам и да се дружим. Не играм толико игрице, више волим филмове. Омиљени су ми шпански. Шпанија је моја земља из снова. У њој бих волела да живим. У току живота снови се мењају. Неки се остварују, а неки не. Моји планови су већ сада јасни. Поздрав од ветеринарке Ленке Гемаљевић из сунчане Валенсије!

Ленка Гемаљевић 5/3

У жутом ауту јесен је стигла

Свака година има четири годишња доба. Данас је посебан дан јер се завршава лето, а почиње јесен, краљица боја.

Сада се сви питате зашто је овај дан толико посебан. То је зато што стиже јесењи карневал у наш крај. Из далека се приближавао жути ауто, али то није био обичан ауто. У њему је стигла јесења краљица. Када се појавила са златном круном, толико је засијала да је и сунце засенила. Сунце се уплашило и сакрило иза облака. Више није тако високо и јарко. Љути облаци су покушавали да спрече њен долазак. Сиви и намргођени почели су да вичу и љуљају гране. Послали су кишу, направили чак и маглу, али нису успели да је спрече. Храбро је закорачила и почела је јесења магија. Махнула је својим штапићем, растерала облаке и направила дугу. Златно и бакарно лишће на лаганом ветру плело је тепих којим је корачала и делила поклоне. Пуне корпе зелених јабука, зрелих крушака, жутих дуња, начичкани плави гроздови, наранџасте бундеве, љубичасте шљиве, кестење на све стране. Каква радост! Веверице весело скупљају плодове, а птице се ужурбано спремају на далек пут у далеке крајеве. Краљица се поздравила са свима и наставила даље у свом жутом ауту.

Испратили смо је са осмехом на лицу и у школским клупама приали о њеној магији.

Филип Радоњић 3/10

Рад ученика 3/10

Јесењи пано ученика 3/8, 3/10 и 3/11

Хемичар

Људи се баве различитим занимањима. Мени је интересно занимање хемичар. Хемичар ради у лабораторији. Носи бели мантил. Изводи разне експерименте и анализе. Хемичар може да испитује воду, ваздух и земљиште, али и да ради анализу хране, разних предмета као што су играчке. Мени се посебно свиђа када прави парфеме и сапуне. У свом раду користи инструменте, али и необично лабораторијско посуђе као што су епрувете, кивете, мензуре и порцеланске шољице. Хемичар увек прави разне растворе интересантних боја: плавих, црвених, жутих и зелених. Поред хемије хемичар мора да зна енглески језик и математику. Д аби направио нешто интересно у лабораторији, он мора да зна да израчуна и колико које супстанце треба да искористи за експеримент.

Можда ћу једног дана и ја бити хемичар као моја мама.

Уна Ергарац 3/10

Страница из моје аутобиографије

И тако рекох вам ко сам, шта сам и да делим мишљење са Нушићем. Не бих ја допустила да ми неко "чачка" по животу, јер ја не желим да се о мени прича озбиљно и савршено, ја то нисам!

Дакле, кад сте чули за ону чудну реч „пубертет“ и још је неко дете из „Кефалице“ док сам била у том периоду рекло чак и да је „пубертет“ болест, дошло ми је да се обесим! Сад се питате ви, млади читаоци: „Зашто? Зашто се то баш мени дешава?“. То сам се и ја питала пре педесет година. Ех, па то је прича за себе, те си љут, те вриштиш, па се смејеш и у круг. Знаш, није лако кад не можеш да се контролишеш. Кад се само сетим то је било тако давно, а тако је брзо прошло. Сећам се... једном сам цео дан била љута и да ме је неко питао зашто не бих знала да одговорим, а опет не бих му одговорила, него бих залупила вратима. Јао, па кад ми беше тринаеста година живота по први пут сам се заљубила. Није ми "излазио" из главе. Какво црно учење и читање - само бих легла, зажмурила и размишљала о њему. А сад гледам ову унучад и све исто тако. Богами била сам баш добра из информатике, а сад да ми даш онај телефон не бих умела да га укључим ни за триста година.

Стрибор Мазих 3/9

Наташа Меанџија 3/9

Ђурђија Мандић 6/2

Маша Марковић

3/9

НАШИ УСПЕСИ

Јелена Влашки 8/2 освојила је 1. награду на ликовном конкурс „Паја Јовановић“.

Награђени рад

О свом раду Јелена каже:

„Још у вртићу почела сам свакодневно да цртам и правим колаже са васпитачицама. У четвртном разреду сам почела да мислим да не цртам довољно добро, па сам престала са цртањем. То сам мислила до седмог разреда, када сам се вратила цртању и недуго после тога почела сам да похађам часове цртања, сликања и вајања у атељеу. Доста сам научила за кратко време. Рељеф змаја је био мој први завршени рад од глине. Наставница из атељеа је желела да га пријави на конкурс „Паја Јовановић“ у Вршцу, ја сам се сложила са њом. У јуну је одржан конкурс, а у августу сам сазнала да сам освојила прву награду у својој категорији. Изложба је одржана у октобру у Вршцу.“

Општина Звездара наградила је новчаним наградама ученике и њихове наставнике који су у протеклој школској години освојили једно од прва три места на републичким такмичењима. Додела је, због актуелне епидемиолошке ситуације, уприличена у просторијама ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“.

Наставнице физичког и здравственог васпитања - Зорица Савић и Драгана Салопек - послале су нам и резултате са Општинског и Градског такмичења у атлетици.

Општинско такмичење

Милићевић Катарина 6-5 2.место скок у даљ
Станковић Лана 6-6 2.место скок у вис
Грбић Матеја 6-7 1.место 60м трчање
Ђорђевић Петар 5-7 1.место 300м трчање
Ерцеговац Лука 6-7 2.место 600м трчање
Анђелић Лука 6-1 1.место бацање кугле
Миочиновић Матеја 6-1 1.место скок у вис
Андријађевић Марта 8-6 1.место 100м трчање
Рајшић Тара 8-3 3.место скок у даљ
Милић Миа 8-5 1.место бацање кугле
Кулић Нађа 8-3 3.место скок у вис
Станивуковић Максим 7-3 2.место 300м трчање
Лазовић Лука 7-5 3.место 800м трчање
Петровић Драган 8-7 2.место скок у даљ

Градско такмичење

Анђелић Лука
6-1 2. место бацање кугле; пласман на међуокружно
Милић Миа
8-5 3. место бацање кугле
Андријашевић Марта
8-6 2. место трчање 60м; пласман на међуокружно

**Надамо се да је ово само почетак још једне
успешне школске године у којој ће се име наше
школе чути на бројним такмичењима.**

Децо, срећно!

ШАРЕНА СТРАНА

Ученици 3/5 обележили су Дан здраве хране (16. октобар) и Дан јабуке (20. октобар)

А правили су и жежеве од јесењег лишћа

1/1 је на занимљив начин спојило јесен и учење првих слова

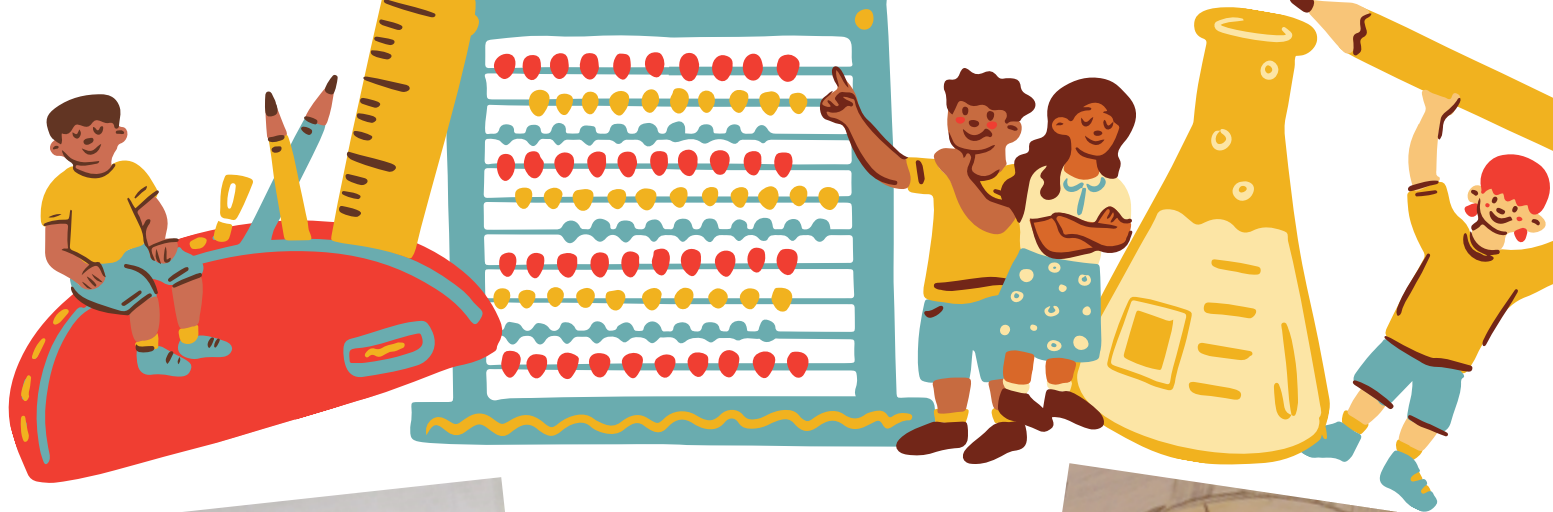

Након учешћа на Фрикомовом конкурсју „Back to school“, радови ученика 4/1 поклоњени су за изложбу у просторијама фирме, а ученици су заузврат добили слатку награду

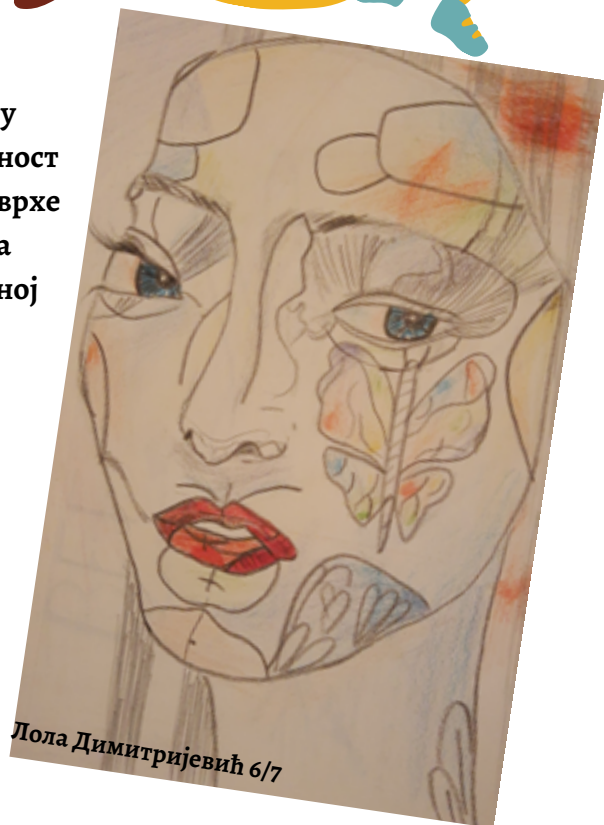
Ученици 4/9 правили су акваријуме

Марија Цмиљановић 7/5

Све фотографије на којима су ученици објављене су уз сагласност родитеља/старатеља и у друге сврхе не смеју се користити. Свака злоупотреба подлеже кривичној одговорности!

Лола Димитријевић 6/7

ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ
Часопис ОШ „Павле Савић“

Косте Нађа 25

Београд - Миријево

тел: 011 34 30 358

интернет адреса: <http://ospavlesavic.edu.rs/>

имејл: direktor@ospavlesavic.edu.rs

Директор:

Милан Крстић

Уредници:

Сандра Пајић

Јована Лучић

Технички уредник:

Јована Лучић

Сарадници на овом броју:
*Сви учитељи и наставници који су ангажовали ученике и својим радом унапредили школски живот
*Сви ученици који нас својим талентом, памету и вољом подстичу да радимо боље и више

